

Bektić Alija
Dana 10. 09. 1992. g.

HVO - Zopovjedinjena 103. brigada.

Bektić Alija sin Alime i Hove i. Mehmedović
rođen 13. 2. 1948. g. u Susedici SO Srebrenica
postavljen u terentci ul. Ilje Grbića 46, zo-
povljen u HVO u H od 1992. g. radio na
poslovanja veće i kao volontar, završio
nišu u pravcu škole.

Dana 20. 4. 1992. g. radio sam u SM na
poslovanja u postavljanja veće, kada je
SM napadnuta bio sam zarobljen sa
još otprilike 10 radničkih kolega, određeni
konacima, a zatim u Grijakov iz Grijakova
u Doboj, u Doboju kada su nas pustili
i tom prilikom nam je rečeno da ne idemo
u terentci jer ne možemo proći kako su
naše kolege većinom bili iz okolice Doboja
i imali su familije u Doboju otišli su kod
njih ja sam odlučio da odem u rodni
kraj, obzirom da sam je žena i dvoje

djeca prije otišla u Njemačku. Ivo putu
sam pokušao ići kada sam bio ugra-
đen od milicije u Srbiji i stupu sa
skupinom građana iz Travnika i još
svojednih opština odveden u Suboticu.
Kada je u rajet Subotici došla dele-
gacija crvenog krsta bili smo u mo-
gućosti napustiti kamp što sam i ja
iskoristio i otišao kod župe u Beograd.
Pošto ne nisam mogao ići preko Srbije
u Beograd sam tražio da mi izdam
putnu ispravu. Putni ispravu sam uz pomoć
komunističke UN i komunističke radničke
lice i Srbije nakon četvrtog oko dva
mjeseca, kada sam dobio putnu ispravu
otišao sam kod porodice u Njemačku gdje
sam ostao mjesec dana. Kada sam htio
vratiti se preko Austrije, Švajcarije i Hrvatske
u Beograd, rekli su mi da moram ići u
Ticinu sam u štafetu otišao u konzulat
Hrvatske i dobio potvrdu uz koju sam
mogao putovati, a putnu ispravu sam
unijeo obaviti da je izdano u Beogradu
i da ~~bit~~ sa istom ne mogu nigde putovati.
Došao sam u Hrvatsku i pokušao sam
plonaći letu i zeta koji su iz Tuzle
prevoženi negde u Hrvatsku, ali kako i

nisam pronašao. Dana 5. 9. 1997. g. sam
prešao u Beogradu: Brod, i tako sam
proga radnog kolegu Olujić Antu i sa
njim došao u vojnu policiju i javio
se zapovjedniku Stanić Antu.

Bečić